

Eerder verschenen van Tanja Helderma:

Drijfkracht

Over leven

lefreds

Tanja Helderma

Eerste druk, mei 2020
Tweede druk, april 2021

Ontwerp omslag: vandijk ontwerpt, Eindhoven
Binnenwerk: Palmslag
Foto portret: Zelda Bonnet

© 2020 Uitgeverij Palmslag | Tanja Helderma

www.palmslag.nl
info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photo-print, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 9789493059474
NUR 306

rouwen bestaat
bij de gratie
van liefhebben

GEDICHT

ik ben een woord
ik troost je
zelfs ongezien
zie ik je staan

ik ben begrip
ik luister
ik vlij me dicht
tegen je aan

ik ben je hart
- het ritme
ik ben de zin
die je doorgrondt

ik ben gevoel
ik hoor je
ik ben de woorden
in je mond

ROUW

kerf de naam
van je geliefde
in het centrum van je hart
hang de kamer
vol verhalen
kies de zin die bij je past

vul de vazen
met de bloemen
van je favoriete soort
kleur de kostbare
momenten
laat de stilte aan het woord

stel het nieuws
nog uit tot morgen
want vandaag is lang genoeg
rouw heeft rust
en ruimte nodig
afscheid komt altijd te vroeg

laat je tranen
laat ze lopen
en berust in je verdriet

dichterbij
kun je niet komen
verder weg
bestaat er niet

GEUR

nu jouw geur
nog in je trui zit
adem ik je
heel diep in
net alsof ik
weer bij jou ben
en jij geen
herinnering

nu jouw geur
nog in je kleding
waan ik me
een ogenblik
- onafscheidelijk
als we waren

onaantastbaar
jij en ik

DE DOOD

ijzig koud waait nu de wind
beneemt mij ruw de adem
het leven is mij slechtgezind
heeft mij meedogenloos verraden

het voelt alsof mijn wortels
abrupt zijn afgerukt
onthecht, ontheemd
totaal vervreemd
van wat voorheen
vanzelf sprak:

je kus, je lach, een klein gebaar
- de dood ontnam ze mij -
verworden tot herinnering
de toekomst lijkt opeens voorbij

het voelt alsof mijn tranen
onophoudelijk
blijven stromen
verloren door dat
wat niet te vatten is:

jij bent nooit meer hier bij mij
geen arm meer om me heen
dat besef daalt langzaam neer
gaat mij door merg en been

maar in mijn ergste wanhoop
spontaan en onverwacht
is daar ineens een zonnestraal
die het ergste leed verzacht

teder streelt ze dan mijn wangen
wanneer ik bang ben en in nood
geeft ze mij een waardig inzicht:
liefde is sterker dan de dood